

[Udenrigsministeren]

debatten. Det kunne da være, man i fremtiden burde have to dages åbningsdebat, hvor den ene dag kunne koncentrere sig om udenrigspolitiske spørgsmål, for meget af det, vi har drøftet i dag på baggrund af et konstruktivt initiativ fra Socialdemokratiet, har jo netop været de mere principielle spørgsmål, der er velegnede til at tage op ved indledningen til en folketingsssamling. Jeg noterede mig, at hr. Gert Petersen i sit indlæg også var inde på netop mange af de ting, der typisk burde samles op ved indledningen til et folketingsår. Jeg nævner det bare til velvillig overvejelse.

I øvrigt vil jeg sige til hr. Ole M. Nielsen, der stillede nogle konkrete spørgsmål til mig, at spørgsmålet vedrørende det nordiske initiativ er noget, vi har drøftet med de andre FN-lande, og jeg kan sige, at vore forslag er blevet vel modtagne, vore forslag om en bedre styring og finansiering af FN's udviklingsaktiviteter. Der er nu en generel enighed om behovet for reformer, der kan sikre en bedre arbejdsfordeling imellem de mange organisationer; der er vokset frem inden for FN-systemet igennem de sidste mange år, og der er også en voksende erkendelse af behovet for en bedre byrdefordeling imellem donorerne og også for et mere stabilt finansieringssystem. Men der er endnu et godt stykke vej, før man kan blive enig om helt konkrete ændringer af et så stort maskineri, som FN-systemet er, og jeg er meget enig med hr. Ole M. Nielsen, når han trækker de ulyksalige forviklinger i Somalia for nylig frem som et godt eksempel på det, der fortsat er FN's grundproblem. Vi så en yderst effektiv mand, som arbejdede som FN-generalsekretærens direkte repræsentant, og han blev vel nærmest – hvis jeg må bruge et sådant udtryk – mobbet ud af baronerne fra de veletablerede FN-organisationer. Det er beklageligt, og jeg kan sige, at den danske regering sammen med andre har taget det her op over for FN's generalsekretær og har peget på, at her har vi lige præcis et eksempel på det, der er et kerneproblem i FN for øjeblikket, som hr. Ole M. Nielsen pegede på.

Så blev jeg spurgt, hvilke finansielle forpligtelser medlemsstaterne har i henhold til FN-pagts artikel 43. Og jeg kan sige, at artikel 43 vedrørende finansiering indebærer, at alle FN's medlemslande er forpligtet til at stille styrker og bistand til rådighed til opretholdelse

af mellemfolkelig fred og sikkerhed. Så man kan altså sige, at alle lande har en forpligtelse, men – som jo flere har været inde på det – der er unægtelig forskel på, i hvor høj grad de enkelte lande lever op til den forpligtelse. Her har vi heldigvis ingen grund til at skamme os.

Hvis nogen i øvrigt vil have syn for sagn, så kan jeg anbefale en udstilling, der lige er åbnet ude i Vandrehallen her udenfor, en udstilling af billeder fra FN-indsatsen i Bosnien-Hercegovina, en så spændende og interessant udstilling, at den fik mig til at komme for sent til mødet i folketings salen, hvilket jeg over for formanden og Folketinget meget skal beklage. Men jeg er sikker på, at når man ser udstillingen derude, så vil man se med lidt mildere øjne på min forseelse. Jeg kan altså anbefale udstillingen som en synlig understregning af den indsats, der gøres fra dansk side.

Hr. Ole M. Nielsen var så – støttet af hr. Erik B. Smith – inde på, at vi skal prøve at finde en opdeling imellem det, der blev kaldt egentlig udviklingsbistand, og katastrofebistand. Det er en tankegang, som jeg kender fra den offentlige debat; og den vil jeg advare imod; for det, der i virkeligheden ligger deri, det er, at vi skal begynde at opstille vore egne danske kriterier for, hvad der er ulandsbistand, og jeg har også set deltagere i debatten begynde at tale om, at lande i det tidligere Jugoslavien og det tidligere Sovjetunionen ikke er ulande. Ja tak, så begynder man altså at opstille egne danske kriterier.

Jeg ved godt, hvad den rosværdige hensigt er, det er at finde nogle flere penge frem, for det, man har set i øjnene, er, at inden for den ene procent er også katastrofebistand, er også bistand til alle de lande i det tidligere Jugoslavien og det tidligere Sovjetunionen, som er ulande, når man kigger på deres i øvrigt ikke særlig præcise indkomststatistikker. Så jeg kan godt se hensigten: Man vil gerne hente nogle flere penge, men jeg vil advare imod, at man gør det på den måde, at man prøver at lave egne danske kriterier for, hvad der er udviklingsbistand. Der findes klokkerene – havde jeg nær sagt – internationale regler for det. Danmark lever op til de internationale regler til punkt og prikke. Vi har ikke andet at holde os til, og når jeg advarer imod at begynde at lave om på de regler, så er det, fordi andre lande kunne få samme gode idé og sige: Fint, nu